

Daens Vandaag

Tweemaandelijks tijdschrift van het Priester Daensfonds

XXVII, nr. 1, januari - februari 2003

*Waarde lezers,
Beste daensisten en sympathisanten,*

Wanneer dit voorwoord onder de ogen van de geachte lezer komt, zal de vrede die wij elkaar, samen met een goede gezondheid, bij het begin van 2003 hebben toegewenst, wellicht weeral een beetje verder af van ons zijn. De strijd om het bezit van de olievelden van Irak – want daar gaat het tenslotte om – komt angstwekkend naderbij. Het wassen van het Noord Koreaans en het Bin Ladens varkentje werd uitgesteld naar later... “*America rules the world*” heeft het oude Albionliedje “*Britannia rules the waves*” al lang verdrongen... Wij kunnen alleen maar knarsetandend en machteloos toezien.

Dat doen we ook dikwijls bij het aanschouwen van het politiek bedrijf in ons geliefde (?) landje.

Ik herinner me niet, ooit een meer versnipperd politiek landschap te hebben meegemaakt in mijn leven. En het schaamteloos overstappen van hier naar daar, en dan weer van daar naar ginder van vele politieke voormannen en -vrouwen is werkelijk degoutant. Sommige kopstukken van bepaalde partijen gedragen zich als de rattenvanger van Hameln uit het kwaadaardige sprookje. Maar sprookjes bevatten meestal ook een leerzame zedenles die nogal eens over het hoofd wordt gezien...

De plotselinge opstoot van grote Vlaamsgezindheid, rond de jaarwende, van andere kopstukken was zowaar bijna ontroerend, maar... toen de gestrikte heer *Di Rupo* eventjes “No” zei, gleed de kordaatheid vlug van een *rupe**.

Ook de kardinaal heeft mij, en duizenden andere gewone gelovige en vrijzinnige Vlamingen, ontgoocheld en gechoqueerd. Honderd jaar na Daens moeten we vaststellen dat de hogere clerus nog steeds de kant van de sterkste kiest en in België de Franstalige *lakens* (!) helpt uitdelen. Foei, meneer de kardinaal. Het werk van de kleine volksverbonden pastoors, *les petits vicaires*, van te lande, ditmaal in de persoon van Jos Verstaeten, blijft voor ons een voorbeeld. Maar hun aantal slinkt met de dag...

De redactieraad van **Daens Vandaag** zal ook dit jaar niet nalaten de vrank en vrije standpunten van het Priester Daensfonds kenbaar te maken aan de lezers van dit blad. En het vormgevend kleedje werd weeral wat aangepast. Reacties zijn steeds welkom via brief of e-mail. Uw steun voor ons werk door lidmaatschap steekt ons een riem onder het hart. Van harte bedankt, oude trouwe en nieuwe leden. Een enthousiaste groep onbezoldigde mensen die de Raad van Bestuur van het Priester Daensfonds vormen, proberen ook in 2003 het ideeëngoed van de oude Daensisten verder te zetten.

Herman Slagmulder, voorzitter

* *Rupe*: Italiaans voor klip of rots of steile helling!

Daens Vandaag

Verantwoordelijke uitgever:

Herman Slagmulder
Boudewijnlaan 130, 9300 Aalst
0 en 053 / 77 68 53
e-mail: herman.slagmulder@yucom.be

Hoofredactie:

Frans Van Campenhout
Loweidestraat 2, 1700 Dilbeek
0 en 02 / 567 94 98
e-mail: fvcampenhout@pi.be

Opmaak:

Erik D'Hondt
Wijgstraat 35, 9320 Erembodegem
0 en 053 / 77 44 97
e-mail: eriko@pandora.be

Kernredactie:

Peter Dauwe, Wouter De Bruyne, Erik D'Hondt, Herman Slagmulder, Frans Van Campenhout, Louis Van Roy en Emiel Van Schuylenbergh.

Coördinatie publiciteit:

Emiel Van Schuylenbergh

* * *

Priester Daensfonds

Sociaal-culturele vereniging aangesloten bij Overlegcentrum van Vlaamse Verenigingen (OVV), Vlaamse Culturele Koepel (VCK) en Aalsterse Cultuurraad.

Maatschappelijke zetel:

Stadhuis, Grote Markt 3, 9300 Aalst

Correspondentie-adres:

Boudewijnlaan 130, 9300 Aalst
0 en 053 / 77 68 53
e-post: info@daens.org
webstek: www.daens.org

Raad van Bestuur:

Voorzitter: Herman Slagmulder

Ondervoorzitter

Willy De Turck

Secretaris: Luc Geeroms

Penningmeester

Emiel Van Schuylenbergh

Leden

Stephan Beeckman, Mieke De Schep-
per, Peter Dauwe, Wouter De Bruyne,
Lutgarde De Ridder, Erik D'Hondt,
Luc D'Hondt, Rob Librecht, Jozef
Liebaut, Roel Temmerman, Frans Van
Campenhout, Karel Van den Bossche,
Machteld Van de Perre, Louis Van Roy
en Ghis Willems.

Lidmaatschap :

Jaarlijkse bijdrage: 12,50 €
Scholieren en studenten: 6,25 €
Ereleden: 25,00 €
Beschermende leden: 50,00 €
Rekeningnummer: 432 -5245521-01

* * *

Kaftontwerp: Vera Persoons

PRIESTER DAENS - STEUNFONDS VOOR HET DAENSHUIS

Het Priester Daensfonds zet zijn schouders onder zijn initiatief "Aalsters Wijkgezondheidscentrum Daenshuis" en opent een steunlijst. Hoe dan ook, er is een noodzakelijk startbudget nodig.

Stortingingen kunnen gebeuren op: 777 -5976881-11 van vzw Aalsters Wijkgezondheidscentrum "Daenshuis", 9300 Aalst

Daelemans Augustin, Aalst	25€
Sonck, Herwig, Denderleeuw	25€
Priester Daensfonds, Aalst	1.250 €
Actueel Denken, Aalst	2.480 €
Vlaamse Kerngroep, Erembodegem	50€
ACW-Zuid-Oost-Vlaanderen	50€
Slagmulder-Van de Waeter	25€
Mensen voor Mensen, Aalst	25€
Bowling Ganzendries, Erpe-Mere	12,5€
Zep, Aalst	12,5€
Zakenkantoor Martens-De Kegel, Ninove	50€
't Binnenhof, Aalst	25€
Fortis Bank, Erembodegem	25€
Marmrecentrale Louis Ringoir, Lede	25€
Mouton, Aalst	25€
Vlaamse Kring- VTB-VAB, Erembodegem, Terjoden	50€
Lets, Aalst	50€
Drukkerij De Smet, Lede	50€
Vlaams Neutraal Ziekenfonds, Aalst	50€
Europabank, Aalst	12,5€
AAL Hop, NV Buko	12,5€
Luk D'Hondt, Erembodegem	12,5€
Jan Caudron, Erpe	12,5€
Bond Moyson, Aalst	50€
BACOB, Erembodegem	50€
Christelijke Mutualiteiten, Aalst	100€
Geeroms Luc, Aalst	50€
Agneessens Herwig, Denderleeuw	30€

Namens het Priester Daensfonds en het Aalsters Wijkgezondheidscentrum "Daenshuis" danken we alle milde schenkers voor hun bijdrage, hoe gering ze ook is.

Opgelet !!!

**De Daensdag gaat dit jaar door op
zondag 15 juni 2003
Hou nu reeds deze dag vrij.**

Voorjaarsactiviteit Deerlijk zondag 13 april 2003.

Het volledige en gedetailleerde programma wordt meegedeeld in ons nummer van maart-april. Nu een voorlopig programma om de leden te verwittigen die dag vrij te houden.

9.30u. : Eucharistieviering in de Sint-Columbakerk, met homilie door pastoor Michiel De Clercq

10.30u. : Academische zitting in Cultureel Centrum D'Iefte

12.30u : Middagmaal in een restaurant (voor gegadigden)

14.30u. : Geleid bezoek aan het René de Clercq-museum of aan het retabel in de Sint-Columbakerk.

De streek tussen Oudenaarde en Kortrijk heeft een eigen plaats in de daensistische en Vlaamse geschiedschrijving, met o.a. mensen als Hector Plancquaert (Wortegem), Remi Vanderschelden (Deerlijk), Léonce du Castillon (Waregem), René de Clercq (Deerlijk), André Demedts (Sint-Baafs-Vijve), Stijn Streuvels (Ingooigem).

René de Clercq, geboren in Deerlijk in 1877, overleed in Maartensdijk (Nederland) in 1932. Vijftig jaar na zijn dood werden zijn stoffelijk overschot en het door Jozef Cantré beeldhouwde grafmonument vanuit Nederland naar Deerlijk overgebracht. De Stichting René de Clercq bouwde in het gemeentehuis van Deerlijk een archief- en documentatiecentrum uit. In 1991 werd in het geboortehuis van de kunstenaar het René de Clercqmuseum geopend.

ALGEMENE STATUTAIRE VERGADERING

zaterdag 15 maart 2003 om 10 u.15

Taverne-Restaurant " 't Land Van Riem"
Grote Markt 4 -9300 Aalst

Agenda

Jaarverslag 2002

Financieel verslag 2002

Jaarprogramma 2003

Allerlei: vragen en suggesties

ALLE leden van het Priester Daensfonds zijn van harte uitgenodigd. We rekenen vast op uw aanwezigheid!

VELE “BOUWSTENEN” VOOR NIEUWE

In de Wetstraat doen opnieuw ernstige geruchten de ronde over een herziening of aanpassing van de grondwet. Dit zou dan het werk moeten worden van een volgende regering. Verdeeld over jaren zou dit kunnen resulteren in een zesde, een zevende of allicht nog een achtste staats(her)vorming. Wie weet, want grondwetsherzieningen en staatsvormingen gebeuren in dit land doorgaans vanuit compromissen en te berekenen establishment- en partijbelangen. Daarbij is te overwegen dat zolang als de Belgische federatie niet federaal handelt en regeert, en toelaat of duldt dat Waalse of francofone of andere stemmen veto's uitspreken tegen een specifiek Vlaams beleid, zolang zal democratische inschikkelijkheid niet boven een soapstory uitstijgen omdat wat kan of mag geschieden ondermaats is.

Politici en gezaghebbende stemmen in dit land beweren wel dat de burger daar allemaal niet wakker van ligt. Ze spreken zichzelf tegen door er zelf niet over te zwijgen, omdat ze ergens bij burger, bij kiezer, het bestaan beseffen van twijfel of ongenoegen over de alsnog onvolmaakt lijkende bouwstenen waarop fundamentele hervormingen in dit land “wettelijk” werden en worden gemetseld. Hun werk is nooit echt af! Bovendien blijft de burger gechoqueerd door de voelbare tot zichtbare afwezigheid van geschoolde architecten op communautaire bouwerven. “La Belgique” federaal of niet, reikt daarvoor geen diploma's uit.

BROKKEN

Een niet te loochenen gegeven is dat de evolutie van een unitaire naar een federale staat de politieke organisatie van dit land er niet eenvoudiger heeft op gemaakt. De complexiteit van “het Belgische federalisme” is een probleem, zowel voor de politici die dit niet steeds willen bekennen of aanvaarden, als voor de burger. In de praktijk is het zo dat politici binnen ingewikkelde besluitvormingsmechanismen verplicht worden met stukken en brokken te werken, willen ze van hun bevoegdheden iets kunnen bakken. Overlappen en lacunes in wettelijke bevoegdheidsbepalingen en uitvoeringsbesluiten blijven essentie of kwaliteit van de politieke deeg schaden.

In die omstandigheden is het voor de burger-staatson-

derdaan ook niet gemakkelijk de bomen van het “bos” van (nieuwe) instellingen, van half-toegekende of van half-uitgewerkte wettelijke of decretale regelingen te kunnen onderscheiden. Even te bedenken is dat een landje, op de wereldkaart niet eens een duim groot, zes parlementen, evenveel regeringen en politieke kabinetten telt. Een inflatie van o.m. het ministeraantal is er een gevolg van. En bijkomend, hoe geraakt de burger nog wijs uit de “creaties” van gemeenschappen en gewesten met een door elkaar-of wildgroei van wetten, decreten, ordonnanties, commissies? Het is niet simpel te leven in een staat die vaak doet denken aan een onvolledige bouwdoos, enkel nog geschikt voor kleutergebruik.

Hoeft een dergelijke staatkundige constellatie, die niet eens een entiteit meer schijnt te zijn, nog te worden instandgehouden of is te besluiten dat de federalisering in dit land een proces zonder einde is? In dat geval worden “stukken en brokken” een *conditio sine qua non* voor een staatsstructuur. Een wankel constructie, mij dunk! Een gewettigde dubbelgelede bedenking hierbij is: heeft in die optiek de aanvoer van nieuwe bouwstenen voor een grondwet nog zin, of dienen niet eerder compleet nieuwe grondplannen voor de natie-van-morgen het voorwerp van politiek begrip, overleg en ijver te worden? Hierbij past de bezinning van de Franse wijsgeer P.S. Ballanche (1776-1847): *La société ne peut pas être dirigée dans un sens contraire à ses destinées ; et ses destinées sont en elles-mêmes*. In bevattelijk Nederlands : de maatschappij is niet te besturen tegen de natuur van mens en volksgemeenschap in.

Maar een intussen in dit land gegroeide realiteit is dat sinds 1970 boven de hoofden van de burger staatsstructuren werden gekneed die eensdeels, vooral aan Vlaamse kant, rechtvaardigheidshalve niet goed verteerbaar zijn, en die anderdeels, bij een rechtsstaat democratische aanstellerigheid en hypocrisie doen uitschijnen of toenemen. Concreet staat dan ook niet te gebeuren dat binnen de gespletenheid van een Kamercommissie ‘staats hervorming’, van een Commissie ‘staats hervorming’ in het Vlaams parlement, van zovele partijpolitieke en financiële tegenstellingen

de vereiste juridische en structurele nieuwbouw van dit land correct gaat worden uitbesteed. Daarvoor is het virus van verkiezingsstrategen te besmettelijk.

Neem nu de links-georiënteerde VLD en de centrumrechtse CD&V die in het zicht van de nakende verkiezing confederalistische materie aanvoeren om Vlaanderen soeverein (als regio of als natie?) sociaal en economisch op de Europese kaart te kunnen brengen en ...te houden.

Of beide in de 21ste eeuw medebouwheren gaan worden aan volksdemocratische fundamenteën waarop Vlaams-gerechtaardigde identiteit zal komen te staan, is alsnog in het midden te laten. Intenties terzake kunnen verheugend overkomen, maar eerst valt datgene op te ruimen of te nivelleren wat 30 jaar lang dit land politiek-communautair oneffen heeft gemaakt.

GRENDELS

Uitgaand van het axioma dat een federatie of bondsstaat niet deugt of aan zijn plichten tekortschiet wanneer grondwetten en staatsvormingen grendels schuiven voor autonomie en ontwikkeling van één van zijn deelstaten ten voordele van andere, is a fortiori te besluiten dat het federale België alsnog, ten overstaan van Vlaanderen, niet heeft gedaan waaraan het, uit hoofde van zijn bestaan, gehouden is te doen: gelijkberechtiging naar de criteria van de verdelende rechtvaardigheid binnen democratische beginselen van subsidiariteit. Dit is niet hetzelfde als het modewoord “solidariteit” zoals dit vandaag de dag alle lagen van de bevolking wordt voorgehouden.

Een overzicht van de reeds doorgevoerde politieke hervormingen gaat duidelijk maken, dat “solidariteit” ten opzichte van de deelstaat Vlaanderen, niet het minst enige democratische lading dekt, laat nog staan, al dan niet wettelijke rechtvaardigheid. Tussen 1970 en 2000 hebben geconcretiseerde hervormingen de deelstaat ‘Vlaanderen’ steeds “bij de bok gedaan”.

In 1970, het jaar van de eerste staatsvorming, werd de Belgische unitaire staat opgedeeld in gewesten (Vlaanderen, Brussel, Wallonië) en cultuurgemeenschappen. Elk met eigen raden en decreten te financieren met Belgisch geld. De prijs die Vlaanderen ervoor betaalde schaadde én de democratie én de rechtvaardigheid. Ten eerste, kostte zulks de Vlamingen hun numerieke meerderheid in dit land; ten tweede, werd de pariteit in de ‘nationale regering’ grondwettelijk ingebouwd. Een aanfluiting van elk natuurlijk rechtsgevoel. Een deal die een bedrog was. Een grendelgrondwet maakte van een volksmeerderheid een politieke minderheid en van een volksminderheid een politieke meerderheid. Een volksmeerderheid werd

vastgespijkerd met bijzondere parlementaire meerderheden. Wat is daaraan democratisch te onderkennen? Niets. Hooguit kan worden gewaagd van een spitsvondigheid van politici die op geen enkele steekhoudende redenering rust. Het puurste sofisme!

Omdat achteraf, na de eerste ‘staatsvorming’ het invullen van een drieledige gewestvorming voor de belgicistische ‘dealers’ nog bijzonder pijnlijk scheen te zijn, kwam er pas in 1980 opnieuw schot in de pogingen tot voortzetting van de staatsvorming. Het resultaat ervan was dat de drie gewesten zowel als de twee grote gemeenschappen elk hun executieve of begin van regering kregen. De nationale regering behield de macht, zodat alle executieven in de beoefening van hun taken waren aangewezen op de nationale fiscus. Zij ontvingen dotaties waarmee zij “hun huishouden” dienden te beredderen. Dit was min noch meer een consumptief federalisme, wat niet meer had te betekenen dan te leven uit de hand van de nationale politieke kaste.

In 1988 werd een derde, grotere stap gezet in de staatsvorming. De gewesten kregen meer bevoegdheden, het onderwijs werd integraal overgedragen aan de gemeenschappen. Als tegenprestatie werd Brussel officieel erkend als een hoofdstedelijk gewest met een rechtstreeks verkozen parlement en een regering. Onbegrijpelijk hoe dit door Vlaanderen kon worden aanvaard en goedgekeurd. Weliswaar werd de Vlaamse minderheid met garanties gerustgesteld, maar intussen is geweten wat die waard zijn. Woordbreuk en politieke pesterij komen bestendig op Vlaamse Brusselaars of Brusselse Vlamingen af. Erger nog was de bevinding dat voor de regeling ‘Brussel hoofdstedelijk gewest’ de fiscale autonomie voor Vlaanderen in de dossiers bleef steken.

In 1992 volgde dan het zagezegde historische Sint-Michielsakkoord dat naar de letter – niet naar de geest- van de grondwet van België een federatie maakte. Gewesten en gemeenschappen ontvingen in theorie meer samenhangende (?) bevoegdheden. Vlamingen, Walen en Franstaligen konden voortaan hun eigen parlement rechtstreeks kiezen. Zulks gebeurde een eerste keer in de wetgevende verkiezingen van 21 mei 1995. Helaas, bleef Brussel de centen verdelen en was het voor Vlaanderen nagenoeg onmogelijk om ten overstaan van de federale regering asymmetrisch op het politieke toneel te verschijnen. In weerwil van de zovele theoretische nieuwe uitdagingen, werd de zogenaamde constitutieve hefboom naar meer autonomie wettelijk niet gesmeerd. Over een Vlaamse grondwet werd in debatten angstvallig gezwegen. De nieuwe politieke cultuur was duidelijk nog niet voor morgen. De toenmalige premier, J. L.

Dehaene, betoogde wel dat hij de federatie een dak boven het hoofd had gegeven, maar wat heeft een structuur aan een zwaargetimmerd dak als fundamenten onvoldoende tot op vaste grond van «recht» en «plicht» zijn uitgegraven ?

De Costa-periode slaat op de vijfde staatshervorming. Deze is in haar gevolgen voor Vlaanderen zo mogelijk nog nefaster en vernederender dan de eerste staatshervorming in 1970. Het is quasi het ergste wat het federale België, of juister, de paars-groene meerderheid met hulp van de ter ziele gegane VU/ID, de Vlaamse volksgemeenschap heeft aangedaan. Het «Lambermont-akkoord» zette in het begin van 2001 de communautaire evenwichten danig op de helling door éézijdige financiële bevoordeling van de francofonie en van Wallonië. Het grootste gedeelte van die factuur betaalde Vlaanderen, dat wat luttele procenten 'fiscale autonomie' kreeg in de hand gestopt. Een fopperij. Een bijkomend «Brussel-akkoord» (het Lombard-akkoord) schrapte voor de Vlaamse minderheid eerdere afspraken en beslissingen met één pennetrek. In het «hoofdstedelijke gewest» kan voortaan bewust tegen de Vlaamse minderheid worden bestuurd. Mark Grammens daarover in één van zijn *Journalaals*: een *trouweloos, vals, verraderlijk, perfide akkoord*.

Beeldmedia en Vlaamse kwaliteitskranten gleden schichtig heen over die «Costa-affaire», in wezen een wangedrocht van miskennis en achteruitstelling dat in de vijftig laatste jaren in de politieke geschiedenis van Vlaanderen zijns gelijke niet heeft.

KOERSWENDING

Wat staat er vandaag niet allemaal in de krant te lezen over Vlaamse lusten voor autonomie, soevereiniteit, zelfstandigheid, zelfbestuur. «Onafhankelijkheid» is nog net iets te ver gegrepen. Dat klinkt alsnog te separatistisch en te uiterst-rechts. Zijn die «lusten», zovele opstootjes van adrenaline, te wijten aan de verkiezingskoorts? Best mogelijk, tenzij dat zich ditmaal berouwvolle politici zouden aanmelden en dat ze bereid zouden zijn voor het welzijn en voor de verheffing van Vlaanderen op parlementaire bedevaart te gaan. Ze hoeven hiervoor niet eens een boetkleed aan te trekken. Wanneer inkeer gemeend is, vergeeft Vlaanderen nogal vlug. Maar, herinner u even maart 1999 toen alle Vlaamse partijen een heilig verbond sloten om zich bij de volgende staatshervorming niet te laten doen. Wat kwam ervan in huis? Kommer en kwel. Zijn partijvoorzitters en prominenten allerhande van zins ditmaal een andere, een resolutere koers te varen ? Afgaand op wat ze durven te verkondigen, hebben ze bezwaarlijk een andere keuze. Dit voorspelt een markante koerswijziging van de Vlaamse politiek,

alhoewel «voorspellingen» steeds risico-zwanger zijn. Toch is het merkwaardig wat van uit diverse Vlaamse hoeken aan «gewaagde» of «frissere» staatkundige bouwstenen wordt aangebracht.

Norbert De Batselier, voorzitter van het Vlaams parlement, spreekt alsnog over een «Vlaams Handvest» met rechten en plichten binnen het federale België. Hiermede staat hij van uit zijn SP.A-overtuiging vierkant tegenover radicalere Vlaamse staatsbeginselen van het Vlaams Blok dat bij wijze van proeve al een tekst van grondwet voor de «Republiek Vlaanderen» heeft laten afdrukken. Tussen beide stellingen is quasi het gehele Vlaamse politieke gezelschap – met uitzondering van Agalev – in beweging aan het komen voor «confederalisme».

Zelfs de minister-president van de Vlaamse regering neemt communautaire retoriek over. Voor hem is de communautaire breuklijn een te institutionaliseren realiteit. Noord en Zuid zijn van een andere makelij. Punt. Nu, de splitsing van de traditionele partijen in Nederlandstalige en Franstalige entiteiten, is al op zich te beschouwen als een confederaal partijmodel. De actuele binnenlandse politiek zet duidelijk die trend voor «splitsen» voort. Maar hoe dit gaat of moet gebeuren, is alsnog koffiedik kijken.

Weliswaar werd op het CD&V-congres van Kortrijk een belangrijke stap gezet in het streven naar volwaardig zelfbestuur. Een denkresultaat van een standvastige christen-democratische actie- en drukingsgroep, met name de «Boetfortgroep», die niet verlegen doet over het begrip «confederalisme». In theorie omvatten de standpunten een stapsgewijs verder schrijven naar een opsplitsing van België met een bijzonder statuut voor de «tweetalige» hoofdstad Brussel. Die mogelijke «opsplitsing», een zachter tot gemoedelijker woord voor een vorm van «separatisme», zou naar CD&V-normen en visie een nieuw positief Vlaams samenlevingsmodel met een herkenbare stem in alle Europese instellingen voor de bevoegdheden van de «deelstaat Vlaanderen» creëren. Horizonten kleuren er beslist Vlaams-inhoudelijker door.

Voor de VLD, en ex-NCD'ers, ex-VU'ers en ex-Spiritisten opgenomen in die politieke familie is «confederalisme» evenmin een uit te spuwen woord. Hun jongste intentieverklaring daaromtrent is evident. Ik citeer : *Ons land moet investeren in een nieuw sociaal weefsel dat van onderuit wordt opgebouwd (...). Bovendien kan zo een sterke politieke formatie krachtiger dan vandaag ijveren voor meer Vlaamse autonomie en voor een sterkere aanwezigheid van onze regio op Europese en internationale fora. Zo moet Vlaanderen tijdens de volgende legislatuur bevoegd worden voor het integrale mobiliteitsbeleid*

(NMBS inclus) en voor de kostendekkende prestaties in de sociale zekerheid (gezondheidszorgen en kinderbijlagen). Op het vlak van de arbeidsmarkt moet Vlaanderen alle instrumenten in handen krijgen om een coherent beleid mogelijk te maken. Dit is straffe tabak! Bij realisatie betekent dit min noch meer een langzame, want zekere verdamping van de federatie "België". Daarbij aansluitend kaart ook de NVA sterke juridische en politieke troeven aan tegen dynastie en het federale unitarisme. Vlaanderen dient zijn eigen weg te gaan. Zelfs, het kartel SP.A-Spirit opteert tegen de visie in van Norbert De Batselier voor een sociaal, democratisch Vlaams en progressief alternatief. Een variante die er mag zijn. Welk Vlaanderen in de toekomst uit de toverhoed van de politieke partijen gaat te voorschijn komen, kan niemand die van volk en land houdt, onberoerd of onverschillig laten. Burger, kiezer, Vlaamse man en vrouw dienen daarom dubbel behoedzaam en ook assertief-attent te zijn voor mogelijke staatkundige «grillen» van politici.

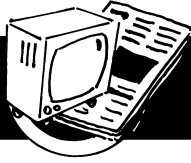
We hebben nu kennis van de labels van de bouwstenen voor staatsvormingen. Het komt erop aan ze rationeel-juridisch te gebruiken zonder afbreuk te doen aan het volkenrecht, een waarborg voor identiteit en taal, en de verdelende rechtvaardigheid, wat op zich tot een "splitsen" uitnodigt. Progressistisch wordt nogal sneu gedaan over volkenrecht door enkel en alleen het thema "mensenrechten" aan te voeren.

Een lacune van formaat in de betrekking van mens tot zijn volksgemeenschap. Wie individuele vrijheid ruilt voor libertinisme, zoals "mensenrechten" nogal gul worden gepromoot of aangeprezen, heeft het verkeerd voor. Eigenlijk kunnen "mensenrechten" maar tot stand en tot hun recht komen wanneer binnen groeps- of volksverband, overeenkomsten rechtzinnig en billijk worden uitgevoerd en nageleefd. Binnen- en buitenlandse actualiteit brengt dagelijks de ontuchtering hoe het niet moet.

Pacta sunt servanda is de hoofdregel van het volkenrecht. Dit is moraal! Ethiek! Grondwetten en staatsvormingen dienen er zich op te grondvesten.

Louis Van Roy

Daens vandaag

Het Priester Daensfonds heeft, zoals de hele openbare opinie in Vlaanderen, met sterke gevoelens kennis genomen van het kardinaalsbesluit omtrent de afzetting van Jos Verstraeten als pastoor van de parochie te Wezembeek-Oppem.

Indachtig het wedervaren van priester Adolf Daens rond de jaren 1900, zal het geen verwondering wekken dat wij ontsteld zijn over deze beslissing en er bijzonder treurig over zijn.

Wij willen dit als een accidentele beslissing aanzien als ze op aannemelijke wijze zou worden gemotiveerd, of – en dat wensen wij hartsgrondig – teniet wordt gedaan. De niet-concrete persmededeling over de “overdreven” Vlaamsgezindheid van pastoor Verstraeten heeft, zo menen wij, niemand overtuigd en is voor alle Vlamingen kwetsend. Wij vragen tevens de uitvoering van de principes in de brief van hulpbisschop De Bie dd. 30 november 2001 (!), gericht aan de vertegenwoordiger van de Franstaligen! (Zie voetnoot)

De klare stellingname van Jos Verstraeten, namelijk dat hij de Vlaamse gemeente Wezembeek-Oppem mede wil leiden als een waarachtig Vlaamse gemeente, krijgt onze opperste waardering. Vlaanderen is er, na heel wat politiek weerwerk gelukkig in geslaagd deze gemeente, zoals de andere faciliteitengemeenten rond Brussel, te doen erkennen als Vlaamse grond. Geen Vlaming denkt eraan daar nog een vierkante meter van af te geven.

Dat de pastoor van Wezembeek-Oppem dit consequent toepast, moet niet afgestraft maar beloond worden.

De gematigde maar doorgedreven toon in het verweer van de pastoor van Wezembeek-Oppem heeft ons nog meer overtuigd van zijn gelijk. Hij is in het geheel niet onredelijk tegenover de Franstaligen van zijn parochie, maar wacht met groot ongeduld op de goede

wil van deze francofonen (na er vijftig jaar te wonen nog geen Vlaams verstaan!).

Wij vinden het erg jammer dat de kardinaal, met zijn beslissing, stelling heeft genomen ten voordele van het eindeloos voortbestaan in de Brusselse randgemeenten van faciliteiten voor onwillige inwijkelingen uit het Franstalige gebied. Dit is, zo menen wij, geheel tegen de politieke uitdrukking van het Vlaamse, ja “Belgische volk”. Misschien had hij beter geen stelling genomen. Wij worden steeds meer beducht voor zijn beslissingen na het afschaffen van het Nederlandstalig vicariaat te Brussel en na de gewoonweg foutieve tussenkomst in Wezembeek-Oppem.

De benoeming van een Gentse tweetalige pastoor werd al vlug, na zijn eerste Franstalige eucharistieviering (5 aanwezigen!), gewijzigd met een nieuwe benoeming in de persoon van E.H. Herman Boon. Waarschijnlijk mag dit bedoeld zijn als een zekere stap terug, nu een weinig in het voordeel van de Vlaamse mensen in Wezembeek-Oppem. Wij blijven vol ongenoegen en wrang over het uitblijven van een in eer herstelling van Jos Verstraeten, de ware en goede herder van de parochie Sint-Pieter te Wezembeek-Oppem.

Wij vragen daarom de kardinaal op zijn beslissing terug te komen en de moedige en waardevolle pastoor van Wezembeek-Oppem te rehabiliteren. Wij hebben alle begrip voor de moeilijkheid van deze beslissing, maar het is in het belang van de Kerk, waartoe ook leden van het Priester Daensfonds verklaren te behoren! Dusdanig hebben zij zoveel meer recht om kritiek op het kerkbeleid te voeren. Zij zeggen Ernest Henau (in Tertio) na:

“Kritiek moet voortkomen uit liefde voor de Kerk”.

Daarom deze persmededeling.

“Er zijn voldoende missen in het Frans, namelijk in Wezembeek Sint-Jozef en Kraainem. Ik vraag aan de Franstalige christenen, die deelnamen aan de mis in Sint-Pieter, om zich te verenigen met een van de andere parochiegemeenschappen waar de Franstalige missen verzekerd blijven.”

Op de studiedag van het Priester Daensfonds op 20 augustus 2002 in Huize Ronkenburg (Lede) werd beslist tot de oprichting van **werkgroepen**. Naast het al bestaande Dagelijks Bestuur en de Redactieraad werden werkgroepen opgericht als Daensarchief, Pers en Public Relations, Vlaamse ontvoogding, Ethiek. De leden moeten in beperkte kring, eventueel bijgestaan door deskundigen, diverse actuele problemen bespreken. Ze leggen hun bevindingen en conclusies voor aan het voltallige Daensfondsbestuur dat een gezamenlijk standpunt kan innemen en er eventueel mee naar buiten kan komen.

Als wij het Priester Daensfonds pluralistisch noemen, is dat niet omdat wij onze eigen opvattingen achterwege laten. Wel, omdat wij in een geest van tolerantie onze wederkerige opvattingen aan elkaar toetsen en trachten tot eensgezinde standpunten te komen.

* * *

Op 11 november 2002 bracht een afvaardiging van het Priester Daensfonds een werkbezoek aan de IJzertoren, op uitnodiging van vzw Bedevaarten naar de IJzer. Aanleiding was de **onthulling van een plakkaat** op een van de treden van de trap naar de Daenszaal in de toren. Een plakkaat, gesponsord door het Priester Daensfonds en waarop de naam van het Daensfonds vermeld staat.

De onthulling was evenwel ingebed in een ruim en langdurig 11 november-programma, waarin aan de onthulling van de diverse plakaten nagenoeg geen aandacht werd geschonken. De inmeteling van de steen gebeurde terloops en zonder enige ceremonie. Vele mensen die individueel of als organisatie het project financieel gesteund hadden, konden hun ontgoocheling moeilijk verbergen.

* * *

Op 6 december 2002 had in het Cultureel Centrum De Werf in Aalst de galavoorstelling plaats van *Liefde half om half* ten voordele van **vzw Aalsters Wijkgezondheidscentrum Daenshuis**. Een vrolijke komedie van Alan Ayckbourn, door het toneelgezelschap Tijn uit Ternat in een regie van Herman Slagmulder. Oorspronkelijk stond het stuk *Shakespeare Compleet* op het programma, gespeeld door de Rederijderskamer De Catharinisten uit Aalst. Maar door onvoorziene omstandigheden werd die productie verschoven naar

een later seizoen.

In Liefde half om half laat de populaire Engelse auteur zijn publiek kennis maken met drie echtparen die al enkele jaren getrouwd zijn. Stress en verveling slaan toe en ieder zoekt een manier om aan de dagelijkse sleur te ontkomen. De onverwachte wendingen in het stuk maken dat de toeschouwers een spannend en leuk stuk te zien kregen.

Aangezien het om een benefietvoorstelling ging, werd voor de voorstelling aan de aanwezigen uitgelegd wat het Daenshuis, een wijkgezondheidscentrum, is. Zo'n wijkgezondheidscentrum is nieuw in Aalst, maar allang niet meer onbekend in Vlaanderen. Er zijn nu negen Vlaamse centra en er worden nog nieuwe opgericht. Je kan er terecht voor gezondheidszorgen die tot de eerste lijn behoren. Met "eerste lijn" wordt bedoeld die mensen naar wie je eerst naartoe gaat als je gezondheidsproblemen hebt. Daaronder vallen dus niet de consultaties bij een specialist of de opname in een ziekenhuis.

Wijkgezondheidscentra streven naar een kwaliteitsvolle gezondheidszorg die voor iedereen betaalbaar en toegankelijk is. Mensen met verschillende opleidingen werken er samen: huisartsen, kinesisten, verpleegkundigen, maatschappelijk werkers, logopedisten, pedicures, diëtisten, interculturele en socio-culturele werkers, preventiewerkers... Er zijn ook vrijwilligers die de mensen ontvangen en wegwijs maken. Wie zich laat inschrijven, kan kosteloos op raadpleging komen bij zowel de huisarts, de kinesist of de verpleegkundige.

De gezondheidswerkers werken uiteraard niet gratis. Het wijkgezondheidscentrum ontvangt per ingeschreven persoon maandelijks een vast bedrag van het ziekenfonds waar de patiënt is ingeschreven. Met dat geld worden de lonen van het personeel en de werkingskosten betaald.

* * *

Op 10 december bracht een afvaardiging van het bestuur van het Priester Daensfonds een bezoek aan het **ADV**N (Archief en Documentatiecentrum van de Vlaams-nationale Strijd) in Antwerpen. Afgevaardigde-beheerder Frans-Jos Verdoodt leidde de groep rond.

Het **ADV**N werd op 21 maart 1984 gesticht en kreeg een eerste onderkomen in de lokalen van het Archief en Museum van het Vlaamse Cultuurleven (AMVC) in de Minderbroedersstraat in Antwerpen. Maar al snel bleek dat de ruimten daar te klein waren. Eind 1996 vond het **ADV**N een onderkomen in een ruim gebouw in de Lange Leemstraat annex Hemelstraat. Mee door de verhuizing en de inrichting en renovatie van de nieuwe behuizing moest het **ADV**N gedurende korte tijd zijn deuren sluiten voor vorsers en bezoekers. Maar op 18 augustus 1997 werd het opnieuw

volledig opengesteld.

Behalve de ingebruikneming van het pand Lange Leemstraat annex Hemelstraat kende de realisatie van de **ADV**N-accommodatie nog andere hoogtepunten, nl. de opening van het Auditorium Emiel Paternoster op 17 oktober 1998, een polyvalente ruimte waar lezingen, vergaderingen en tentoonstellingen kunnen worden georganiseerd. En de openstelling van de Leeszaal Alfons Andries op 17 juni 2000.

De oprichting van het **ADV**N beantwoordde aan een duidelijke noodzaak. De geschiedschrijving van het Vlaams-nationalisme beschikte vóór de oprichting van het **ADV**N immers niet over een eigen wetenschappelijk centrum. Dat er grote noodzaak bestond aan zo'n centrum wordt geïllustreerd door de resultaten die het **ADV**N vandaag kan voorleggen. Einde 2000 beschikte het over 2.250 strekkende meter archief, 3.500 titels van kranten en tijdschriften, 27.000 bibliotheekwerken, 6500 documentatiemappen en 38.000 audiovisuele stukken, afkomstig uit ruim 7.000 overdrachten als schenking of als bewaargeving aan het **ADV**N.

Samen vormen ze de archiefbestanden van honderden personen en instellingen. Voorbeelden van belangrijke bestanden zijn die van Vlaamse politieke partijen, van Vlaams-nationale mandatarissen, van organisaties als het IJzerbedevaartcomitee en het Verbond VOS, van figuren als Arthur De Bruyne, Hektor De Bruyne, Frans Daels, Raymond Derine, Frans Van der Elst, Jef Van de Wiele, de geestelijken Marcel Brauns, Odiel Spruytte, Cyriel Verschaeve en L.J. Callewaert, de familie Pil-van Gastel enz.

De door het **ADV**N verzamelde bronnen worden verwerkt volgens het beginsel van de herkomst en met behoud van het organisch verband. De ontsluiting van de collectie gebeurt langs een geautomatiseerd systeem en langs diverse ingangen – van een overkoepelende alfabetische trefwoordenlijst met ca. 22.000 trefwoorden tot een zeer gedetailleerde beschrijving van de stukken.

De bronnen zijn door iedereen consulteerbaar, binnen de openingsuren (maandag tot donderdag van 9.00 u. tot 16.00 u.) en met inachtneming van de wettelijke en private bepalingen terzake.

Toen Karel Van Isacker in 1957 zijn boek over priester Daens en de Daensistische Beweging voltooide, rees de vraag of hij dat werk mocht publiceren. Hij had het bisschoppelijk archief mogen raadplegen en heel wat tot dan onbekend materiaal kunnen gebruiken. Maar Van Isacker was pater jezuïet en volgens de toen vigerende regels moest hij de toestemming vragen van zijn oversten. Pater Et. Dhanis, de toenmalige provinciaal van de jezuïeten, was van oordeel dat Van Isacker ernaar gestreefd had om zo zuiver-wetenschappelijk-objectief mogelijk te zijn en dat het boek moest verschijnen. *Indien zijn werk later verschijnt, riskeren we te laat te komen, om het ware licht te werpen op deze zo kiese historische gebeurtenissen.* Volgens de provinciaal zou ook een ander auteur (een leek) werken aan een boek over Daens, dat zeker niet zo objectief en eerbiedig de toestand zal beschrijven. *Sommigen menen dan ook, dat het boek van Pater Van Isacker veel kwaad kan voorkomen, omdat hij met moed en tact de waarheid herleidt tot hare echte proporties en plaatst in het juiste licht.*

De woordvoerder van het bisdom Mechelen, die het manuscript had gelezen, vond evenwel dat het boek niet onmiddellijk kon worden uitgegeven. *De antiklerikalen, de socialisten vooral, zouden er voedsel in zoeken en vinden om de Kerk, de priesters, de bisschoppen, het Vaticaan, aan te vallen en voor te stellen als 'vijanden van het volk'.* Bovendien waren er in juni 1958 parlementsverkiezingen. *De politieke, sociale en volkse driften die in en rond het Daensisme gewoeld hebben zijn jammerlijk genoeg nog niet uitgedoofd, doch leven nog in sommige middens voort. En het is te vrezen dat het boek die zou heropwekken en aanwakkeren, hetgeen, nu vooral tegen de aanstaande verkiezingen, grotelijks te betreuren zou zijn.* Ook de bisschop van Gent zou er zo over gedacht hebben.

De Mechelse briefschrijver had bovendien bij het lezen van het manuscript de indruk opgedaan dat de auteur dikwijls de feiten en de personen niet objectief beoordeelt, zoals het een geschiedschrijver past. Hij geeft de indruk dat de zogezegde 'conservatieven' de schuld dragen van alles. *Op christelijk sociaal*

gebied heeft het Daensisme veel goed belet en veel kwaad gesticht in ons land. Dat onbetwistbaar feit komt volstrekt niet aan het licht in het boek van E.P. Van Isacker.

Eind juli 1958, bijna twee maanden na de verkiezingen die voor de Christelijke Volkspartij (CVP) gunstig waren geweest, richtte pater Dhanis zich opnieuw tot het bisdom. Hij herhaalde nogmaals dat een wetenschappelijk verantwoorde biografie van Daens nodig is. Hij vond zwijgen over het onderwerp niet de beste tactiek, omdat *de vijanden van de Kerk de onwetendheid en de lichtgelovigheid van de massa kunnen misbruiken zonder dat iemand, op grond van vaste gegevens, degelijk kan antwoorden.* Pater Van Isacker zou bereid zijn rekening te houden met de desiderata van het bisdom. Hij zou het boek persklaar maken en laten drukken, maar eventueel wachten met de publicatie tot een gunstige politieke conjunctuur het zal toelaten.

Tijdens de voorbereiding van zijn boek – in de jaren 1955-56-57 – had Van Isacker tal van contacten met oud-daensisten in het Aalsterse en de streek van Ninove. Mee daardoor was er een hernieuwde belangstelling voor het daensistische gebeuren gegroeid. Een belangstelling die uitmondde in het Priester Daenscomité, dat in 1955-56 werd opgericht om de vijfzigste verjaardag van het overlijden van priester Adolf Daens te herdenken. Met een standbeeld op de Werf in Aalst en een wetenschappelijk boek van Van Isacker. Er werd een groots opgezette Daensherdenking gepland in 1957. Het standbeeld is er gekomen. Maar het boek was niet beschikbaar. Officieel omdat de auteur niet klaar geraakt was met zijn studie. In werkelijkheid omdat men van kerkelijke zijde de publicatie nog niet opportuun achtte. Pas in 1959 verscheen *Het Daensisme. De teleurgang van een onafhankelijke, christelijke arbeidersbeweging in Vlaanderen*, 'de licentia ecclesiastica et Superiorum ordinis'. De volgende jaren werd de tekst aangevuld en verbeterd en in 1965 verscheen een 'tweede herziene druk' onder de titel *Het Daensisme. 1893-1914.*

F.V.C.

Daensistische figuren

Petrus Van Schuylenbergh overleed in Aalst op 13 februari 1963. Hij was eenennegentig. Hij kreeg vooral naam als drukker-uitgever en als katholiek volksvertegenwoordiger van 1919 tot 1946.

Van Schuylenbergh behoorde in juli 1893 tot de ondertekenaars van de eerste programmatekst van de daensistische Christene Volkspartij. Hij was een tijdlang secretaris van de partij en was redacteur, drukker en uitgever van *Klokke Roeland*, een sociaal en progressief weekblad dat tot 1905 de daensisten steunde. Hij zag de Christene Volkspartij evenwel als een tijdelijke dissidentie, die de katholieke Bewarende Vereniging (de officiële Katholieke Partij) moest democratiseren en vervlaamsen en het socialisme moest bestrijden. Hij stond bijgevolg van meet af aan gunstig tegenover toenaderingspogingen tot de katholieken. Toen bleek dat de Daensistische Beweging in haar doorbraak en groei gefnuikt werd en dat zelfs het hoogste kerkelijke gezag de werking van de priesters Daens en Fonteyne afkeurde, stapte hij in 1905 over naar de Bewarende Vereniging. Hij nam *Klokke Roeland* mee dat niet langer een daensistisch weekblad was.

Tijdens het Interbellum profileerde Van Schuylenbergh zich als de Aalsterse voorman van de Christe-

lijke Arbeidersbeweging. Hij bouwde het Aalsterse Groen Kruis uit. Toen in 1921 het Algemeen Christelijk Werkersverbond ontstond, werd hij de eerste arrondissementele voorzitter en hij bleef het tot 1948.

* * *

Denis Ceuterick woonde in Outer en overleed er op 28 september 1943. Hij kwam omstreeks 1900 in de Daensistische Beweging en raakte goed bevriend met Hector Plancquaert. Na de Eerste Wereldoorlog werd hij gemeenteraadslid van Outer en in 1932 daensistisch schepen, nadat zijn benoeming tot burgemeester van hogerhand was vernietigd. Toen Plancquaert in 1929 uit ballingschap terugkeerde, was hij zeer welkom op de boerderij bij Ceuterick in Outer.

* * *

Foto: KADOC- Leuven

Hector Plancquaert kwam uit een politiek bewuste, Vlaamse en katholieke familie in Wortegem. Hij trad toe tot de Christene Volkspartij kort na de stich-

ting, stelde zijn weekblad *Het Recht* in dienst van de nieuwe partij en hielp mee om de Daensistische Beweging over heel Vlaanderen te verspreiden. Hij stond van meet af aan op het standpunt dat de Christene Volkspartij moest worden uitgebouwd tot een autonome partij. Daarom stichtte hij op 14 februari 1897 in Gent de overkoepelende Vlaams-Christene Volkspartij, die aan de Daensistische Beweging over heel Vlaanderen een organisatorische uitbouw, een leiding en overlegorganen gaf.

Plancquaert is er nooit in geslaagd om volksvertegenwoordiger te worden en in het Parlement zijn christendemocratische opvattingen te verdedigen. De laatste jaren van zijn leven verbleef hij in Outer bij zijn vriend Ceuterick. Hij overleed er op 3 juni 1953 en werd in Outer begraven. Hij was bijna negentig jaar.

Hilaire Van de Velde (1855-1913)

Hij vestigde zich in 1884 als geneesheer in Aspelare. Hij was medestichter van het weekblad *Klokke Roeland* en behoorde in 1893 tot de stichters van de daensistische Christene Volkspartij. In 1893-94

werkte hij mee aan het weekblad *Het Recht* van Hector Plancquaert.

Aan de gemeenteraadsverkiezingen in Aspelare nam hij niet deel onder de naam Christene Volkspartij, maar hij vormde een onafhankelijke katholieke lijst die nauw aanleunde bij de daensisten. Hij werd schepen van 1896 tot 1904 en burgemeester van 1904 tot 1911. Hij overleed tijdens een kort verblijf in Kortrijk op 27 april 1913.

F.V.C.

In de kijker

De derde **Pil - van Gastelprijs** voor Geschiedenis bedraagt 6.000 euro. De uitreiking heeft plaats in 2004. De Driejaarlijkse Pil - van Gastelprijs wordt uitgeschreven overeenkomstig de wens van wijlen Emiel Pil (1924-1992), die als historicus en als geëngageerde Vlaamsgezinde monnik een opvallende rol vervulde in de Vlaamse Beweging.

Gevraagd wordt een uitgegeven of onuitgegeven oorspronkelijke en wetenschappelijk verantwoorde studie die past in de geschiedenis van de Vlaamse Beweging. De voorkeur gaat uit naar een biografische studie van een figuur of een monografische studie van een groep of stroming uit de 19de of 20ste eeuw. De studie mag niet bekroond zijn met een prijs van 1250 euro of meer.

Uitgegeven studies dienen gepubliceerd te zijn in de loop van de drie jaar die voorafgaan aan de inleveringsdatum. Onuitgegeven werken moeten ingediend worden als typoscript (schrijfmachine of tekstverwerker).

Elke auteur kan maar één werkstuk indienen. Studies gerealiseerd door drie of meer auteurs komen niet in aanmerking. De werken moeten in vijfvoud en uiterlijk op 5 januari 2004 overgemaakt worden aan de secretaris van de jury: Frans-Jos Verdoodt, p/a

Lange Leemstraat 26, 2018 Antwerpen.

De ingezonden werken worden niet teruggestuurd. De vzw Perspectief Uitgaven bezit het voorrecht om de onuitgegeven bekroonde studie te publiceren, onder de voorwaarden die gebruikelijk zijn in het uitgeversbedrijf.

Voor bijkomende inlichtingen kunnen geïnteresseerden zich wenden tot het Secretariaat van de Pil - van Gastelprijs voor Geschiedenis, t.a.v. Marleen Abelshausen,

p/a Lange Leemstraat 26, 2018 Antwerpen.

* * *

De voorbije maanden en jaren hebben mensen als professor Roger Blanpain en Jos Cnops zich ingezet om de **ongelijkheid tussen arbeiders en bedienden** weg te werken. Politici beloofden hen de discriminatie zo snel mogelijk ongedaan te maken. Maar met het jongste interprofessioneel akkoord van eind vorig jaar werd de eenmaking van de statuten van arbeider en bediende nog maar eens twee jaar uitgesteld. De regeringspartijen verbonden er zich toe om in die materie geen parlementaire initiatieven te nemen voor de verkiezingen. Blijft nu de vraag of de problematiek na de verkiezingen wel aan de orde zal komen.

F.V.C.

Wie zal dat betalen? Wie heeft zoveel geld?

Onder dit motto pakt het Aktiekomitee Vlaamse Sociale Zekerheid, kortweg AK-VSZ, uit met een zeer bevattelijke brochure over de nood van de splitsing van de sociale zekerheid.

Aan de hand van 21 vragen en evenveel antwoorden legt het AK-VSZ uit waarom een EIGEN Sociale Zekerheid, zowel voor Vlaanderen als voor Wallonië een goede zaak is. Bovendien is de brochure in mensentaal geschreven, kort en bondig, leuk geïllustreerd en zeer concreet.

Vijftigduizend brochures wachten op een lezer. Be-doeling is de publieke opinie te sensibiliseren voor de splitsing van de Sociale Zekerheid.

U kan de brochure gratis krijgen via het secretariaat van AK-VSZ, Hoogstratenplein 1, 2800 Mechelen

(tel.: 015 / 28 90 92; fax: 015 / 20 96 66) of via een van de sponsors van deze publicatie: het Fonds voor Vlaanderen, de Marnixring, het Overlegcentrum van Vlaamse Verenigingen en het Vlaams Neutraal Ziekenfonds.

Naast de korte brochure bestaat ook een uitgebreid wetenschappelijk dossier van de hand van Gui Celen, Jürgen Constandt, Marc Diependaele, Walter Peeters en Eric Ponette. Ze bevat tevens de integrale toespraken van de Congresmeeting van 3 maart 2002 in Leuven.

U krijgt dit referentiewerk toegestuurd na storting van vijf euro op het AK-VSZ-rekeningnummer 436 – 626 80 41 – 57 met vermelding 'Dossier'.

De betere specialist voor onderhoud en reiniging in de industrie, scholen, horeca, brandweer, federale politie, voedingsindustrie, garages, landbouw, veeteelt, gemeente- en stadsbesturen, sporthallen, fitness-centra, rustoorden en ziekenhuizen

Stephan Beeckman
Parklaan, 165 - 9300 Aalst
GSM (0476)51 22 82

Kies in alle vrijheid, **maar** mét een geweten
voor een professioneel **maar** ongebonden ziekenfonds
VRAAG VRIJBLIJVEND EEN INFORMATIEPAKKET

BEL GRATIS % 0800 - 9 - 4361

Admin. Zetel: Statieplein 12 - 9300 Aalst

BOUWBEDRIJF VAN HERREWEGHE

FAMILIAAL GESTRUCTUREERD BOUWBEDRIJF
MET EEN JARENLANGE ERVARING

Honderden referenties
nieuwbouw, appartementsbouw,
industrialbouw, openbare werken

Verbrandhofstraat 34
9300 AALST
(053) 77 18 12

VHW ISOLATIE

- ! erkend dealer meest kwalitatieve isolatieproducten
- ! alle producten op voorraad
- ! gratis vrijblijvende prijsophaal
- ! eigen studiedienst voor berekening van isolatie
- ! nieuw in ons gamma, plaatsen isolerende chappe
- ! speciale kortingen voor doe-het-zelvers

Voor inlichtingen
VHW ISOLATIE
Verbrandhofstraat 34
9300 AALST
tel (053) 77 18 12
fax (053) 77 12 20

Uit sympathie

BACCARA DROOGKUIS

Geraardsbergsestraat 100 - 9300 Aalst

Tel.: 053 / 21 34 31

Maak Vlaanderen onafhankelijk

Word lid van de
**Vlaamse
Volksbeweging**

Secretariaat: 053 / 77 46 99

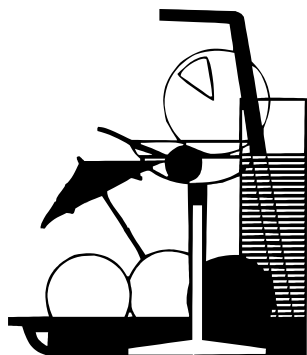

Geraardsbergsestraat 76-78
9300 Aalst
Tel.: 053 / 78 57 32

Sint-Annalaan 103
9300 Aalst
Tel.: 053 / 71 02 08

TAVERNE - RESTAURANT
't Land van Nien

Grote Markt 4 - 9300 Aalst
Tel.: 053 / 77 49 85

Weekdagen vanaf 11 u.
Zaterdag vanaf 10 u.
Zon- en feestdagen vanaf 11 u. 30
De keuken is doorlopend open vanaf 11 u.30

Voor vergaderingen, reünies en etentjes is er op de 1ste verdieping een zaal ter beschikking

St. Jorisstraat 21 - 23
9300 Aalst
Tel.: 053 / 77 03 72
Fax 053 / 77 04 82

Ginette Hereman

Klein- en groothandel
horecabenodigdheden- alu-vormen
alle verpakkingen - pick-up letters
seizoen decoratie - doopartikelen

Estaminet
Den babbelaer

waar gezellig keuvelen
een kunst is

TAPAS VARIADAS
Spaanse Wijnen

Bourgondische sfeer
met een zuiders tintje

Klapstraat 3 - 9300 Aalst
Tel.: 053 / 77 58 96

Dagelijks open vanaf 16 u.
Zon- en feestdagen gesloten

**KEN JE DE ZEVEN
GOEDE REDENEN
OM JE HUWELIJSLIJST BIJ
DE STER TE LEGGEN ?**

BON

Stuur ons deze bon, U verneemt ze alle
zeven en U ontvangt kosteloos en
vrijblijvend een kosteloze documentatiemap

Naam _____
Adres _____
Gemeente _____
Huwelijksmaand _____

♂ DE STER

Kapellestraat 2-4-6
Molenstraat 6-7-9-13-16
9300 Aalst
Tel.: 053 / 21 19 30

